

HOOFDSTUK I

Retail Row was altijd een riskante plek om te landen, maar Grey en zijn squad hadden dit gevecht geluk gehad. Ook al waren er in totaal tien spelers geland, Grey's squad had er al vier uitgeschakeld. Er waren er nog twee over, maar die glipten steeds tussen hun vingers door.

‘Eén bij de tacoshop,’ zei Kiri. ‘Ze gaan richting de huizen.’

‘Achtervolg ze,’ zei Grey. Al waren die twee een topteam, hij was er zeker van dat ze de strijd zo vroeg in het spel al aan konden. Grey's squad had meer loot en niemand had al genoeg materials om een bouwgevecht te beginnen.

Vroeg in het gevecht een duo met een hogere klassering uitschakelen zou Grey's klassering alleen maar ten goede komen.

Grey kwam in de verleiding om een bouncepad te gebruiken om sneller bij ze te kunnen zijn, maar

hij moest dat bewaren voor later. Hij had dan wel geoefend met Lams top tien-squad, maar vechten tegen Lam en haar late-game-bouwtechniek was nog steeds moeilijk. Een volle inventory met alle tricks was het absolute minimum dat ze nodig hadden, als ze een kans wilden maken tegen haar.

Het was rustig bij de huizen in Retail Row toen ze daar aankwamen. Iedereen was in de winkels geland, dus zag het gebied er ongeschonden uit. Grey scande de huizen en probeerde bewegingen of iets anders wat bewees dat er andere spelers waren, te vinden.

‘Denk je dat ze weg zijn?’ vroeg Hazel. ‘Misschien zijn ze er vandoor.’

‘Misschien,’ zei Grey. ‘Als ze een lagere klassering hebben waarschijnlijk wel, maar als ze hoger staan, verstoppen ze zich waarschijnlijk, zodat ze ons kunnen omsingelen als de storm begint.’

‘Moeten we opsplitsen?’ vroeg Finn.

‘Ja,’ zei Grey terwijl hij langs het eerst grijze bakstenen huis bij de tacoshop liep. ‘Finn, Hazel, jullie verkennen daarachter om te zien of ze zijn gevlucht. Kiri en ik houden de huizen even in de gaten.’

‘Doen we.’ Hazel ging op weg naar het westen, waar de volgende cirkel zou zijn en Finn volgde haar.

Grey en Kiri gingen ieder een andere richting op en keken door ramen in de hoop dat ze iemand zagen. Terwijl Grey muren gebruikte om zichzelf te

beschermen tegen potentiële snipers, luisterde hij of hij voetstappen van vijanden kon horen in de huizen. Als de spelers zich verborgen hielden, zouden ze te weinig geluid maken om te horen, maar ze zouden ook haastig op zoek kunnen zijn naar meer loot. Dan zou Grey hen wel kunnen horen.

De stiltes maakten Grey gek van de spanning. Het was bijna erger dan een chaotisch gevecht. Hij haatte die momenten waarop hij niet wist waar de volgende aanval vandaan kon komen.

‘Zie hier niemand,’ meldde Finn.

‘In het rode huis!’ zei Kiri. ‘Ik hoor voetstappen van – nee!’

Het zuigende geluid van een clinger bereikte Greys oren en net toen hij zich omdraaide, zag hij hem exploderen bovenop Kiri. Ze viel meteen neer en Grey rende naar toe in de hoop dat hij kon voorkomen dat ze werd geëlimineerd.

Hij zag de speler op het dak en opende het vuur met zijn AR. De schoten waren raak en de jongen trok zich even terug. ‘Ga naar het hek!’

‘Ga zo snel als ik kan,’ antwoordde Kiri terwijl haar avatar achter de schamele beschutting kroop.

Grey bouwde een kist om hen heen, maar de spelers bovenop het huis begonnen te schieten. Hij verving de muren toen ze kapotgingen, maar hij had geen tijd om Kiri te genezen. Haar lage health liep langzaam terug. Als hij haar niet snel wist te genezen zou ze geëlimineerd worden.

‘Blijf jezelf opsluiten,’ zei Hazel. ‘We vallen ze van achteren aan.’

Door het geluid van meer schoten die werden afgevuurd wist Grey dat Finn en Hazel er waren. Hij kon niet horen hoe het gevecht verliep, maar zijn muren werden niet meer kapotgeschoten, dus begon hij Kiri te genezen.

‘Dank je, maat,’ zei Kiri toen haar avatar weer rechtop stond.

‘Geen probleem.’ Grey liet zijn bandages vallen, zodat ze die kon gebruiken en ze gebruikte ook een paar shieldpotions.

Finn heeft Yuri geëlimineerd.

Finn heeft Vlad geëlimineerd.

‘Je pakt altijd mijn eliminaties af,’ mopperde Hazel.

‘We zijn een team!’ antwoordde Finn. ‘Het maakt niet uit wie ze te pakken krijgt, zolang we maar allemaal nog leven.’

‘Dat is waar – dat telt voor onze klassering als squad,’ antwoordde Hazel. ‘Zelfs als we winnen krijgen we toch allemaal onze eigen klassering in deze versie.’

‘Er is niet veel verschil tussen plaats één en vier. Dat is allemaal goed,’ zei Finn.

‘Wel als je naar huis wilt,’ antwoordde Hazel.

‘Focus, jongens,’ zei Grey. Hoewel Finn en Hazel meestal goed met elkaar overweg konden, kregen

ze soms ruzie, omdat ze allebei de beste wilden zijn. ‘We komen naar jullie toe om de loot te verzamelen en dan gaan we verder.’

Nadat ze Finn en Hazel hadden gevonden op het dak, raapte Grey de paarse AR op en liet hij de groene die hij eerst had, achter. Hij wierp een blik op de icoontjes in de rechterhoek van zijn vision om te zien hoeveel mensen er nog over waren op de map. Er waren er nog maar zestig.

‘Geen slecht begin,’ zei Finn toen hij de med kit pakte om zichzelf te genezen. Vlad en Yuri hadden hen bijna neergehaald in het gevecht. ‘Heeft iemand een groot shield?’

‘Ik.’ Hazel liet de grote shieldpotion vallen voor Finn en pakte in plaats daarvan de kleine potions. Ze pakte de paarse rocketlauncher uit de grote stapel loot. ‘Al jullie rocketammo is voor mij.’

‘Oké, maat. Ik heb er een paar.’ Kiri gaf haar de rockets die ze had en toen was het tijd om te vertrekken. De tweede storm kwam al dichterbij en ze waren buiten de veilige zone.

Grey ademde diep in. ‘Op naar Dusty Divot. Blijf gefocust.’

Grey vond het niet leuk om naar Dusty Divot te gaan. Het was lang niet zo gevaarlijk daar als in Tilted Towers, maar het was er niet helemaal vrij van gevaar. Het terrein was wijd open, aangezien het gebied een gigantische krater in de grond was. Onder-

in de krater was iets wat leek op een soort lab voor experimenten. Hoewel ze best goede loot hadden, had Grey het gevoel dat ze een gemakkelijk doelwit waren daar beneden.

Iemand ging ongetwijfeld op je schieten vanaf de bovenkant van de krater.

Omdat ze al zoveel loot hadden, was het Grey's bedoeling om juist die squad te zijn, die vanaf een hoog punt kon schieten in plaats van naar beneden te gaan om het lab leeg te plunderen.

Er klonk geweervuur in de verte, maar het was niet in de buurt van hun locatie. Grey dacht dat er waarschijnlijk iemand bij de grens van de veilige zone aan het vechten was en hij bereidde zich voor op een gevecht. Maar terwijl Grey's squad naar het westen rende over het felgroene terrein, overstemde een luid, onbekend geluid het gestamp van hun voeten en het geweervuur.

'What the heck is dat?' riep Finn en stopte met rennen.

Grey raakte in paniek terwijl hij keek waar de vijand zich bevond, maar toen zag hij waar Finn het over had. Er was een rookpluim in de verte die steeds hoger de lucht in steeg.

'De rocket!' zei Kiri. 'De Admin zei dat hij binnenkort gelanceerd ging worden!'

'Ik snap niet wat er zo bijzonder aan is...' begon Hazel, maar voordat ze haar zin af kon maken, ex-

plodeerde de rocket en begon hij terug naar beneden te vallen.

Grey kon niet anders dan gefascineerd toekijken, ook al maakte een deel van hem zich zorgen dat ze zouden worden aangevallen, terwijl ze daar zo stonden. Hij hoopte dat alle anderen net zo onder de indruk waren en naar de rocket keken.

‘Wat...?’ zei Finn toen een rode laserstraal uit de rocket kwam.

‘Dat is raar,’ zei Hazel. ‘Ik denk niet dat zoiets ooit eerder is voorgekomen in het spel.’

De bastoon van iets dat neerstortte, resoneerde door het gebied na een felle lichtflits. Grey dacht dat het boven Tilted Towers was, maar hij kon het niet goed zien vanaf hun huidige positie. De rocket was weg, maar toen was er nog een lichtflits ergens anders op de map en toen nog ergens anders. Voordat hij ook maar de tijd had om te bedenken wat het was, vloog de rocket terug de lucht in en een enorme explosie scheurde de lucht open.

‘Woooooow!’ riep Finn, terwijl ze allemaal naar de gigantische scheuren in de atmosfeer staarden.

Grey’s mond hing open toen de scheuren schitterden als gebroken glas. Het was stil op het eiland na het lage zoemgeluid. Iedereen was gestopt met vechten. Ze keken allemaal in shocktoestand toe.

‘Wat denk je dat het betekent?’ vroeg Kiri.

‘Het betekent veranderingen,’ zei Hazel. ‘Ik weet

niet wat voor veranderingen, maar het ziet eruit als een grotere verandering dan ik ooit heb meegeemaakt.’

‘Dit is zo cool!’ Finns avatar sprong enthousiast op en neer, aangezien hij van Grey pas mocht dansen als ze gewonnen hadden. ‘Ik wed dat die scheur voor allemaal coole dingen gaat zorgen. De map gaat vast veranderen. Ik kan niet wachten om te zien wat de spelmakers doen.’

Grey was stil. De rocketlaunch maakte hem niet enthousiast maar bang. Het betekende dat het seizoen binnenkort was afgelopen. Het betekende dat hij niet veel tijd meer had om in de top vijf te komen. Het herinnerde hem er alleen maar aan dat hij misschien niet naar huis kon dit seizoen.

HOOFDSTUK 2

Grey's squad eindigde dat gevecht in de top vijftien. Toen ze terug werden geteporteerd naar het pakhuis samen met alle andere spelers had iedereen het over de rocket. Het was nog maar het derde gevecht van de dag, dus gingen mensen bij elkaar staan om hun ideeën te delen over wat de explosie van de rocket te betekenen had.

‘Ik hoop dat ze Loot Lake schrappen,’ zei Finn. ‘Ik haat die plek.’

‘De naam is supermisleidend,’ zei Hazel. ‘Maar ik wil liever Haunted Hills weg hebben. Het ligt er gewoon maar een beetje bij.’

‘Het zou fijn zijn als het Tilted Towers was,’ zei Kiri. ‘Dat is te populair.’

‘Nee!’ antwoordde Finn. ‘Tilted is juist leuk!’

Grey zuchtte. Hij wilde niet praten over de rocket of wat er ging veranderen. Hij wilde niet denken aan het volgende seizoen van dit spel. ‘Daar gaat

het allemaal niet om – het gaat om de gevechten. Laten we gaan oefenen.’

Finn trok zijn wenkbrauwen op. ‘Misschien maakt het niets uit voor de gevechten, maar het is nog steeds leuk om over na te denken. Dit is een spel. Het is de bedoeling dat je het leuk vindt.’

Grey gaf geen antwoord. Hoewel Finn wel wat geklaagd had over het spel, vond hij het nog steeds veel leuker om er vast te zitten dan Grey. Grey probeerde het niet te verpesten voor zijn beste vriend, maar hij wilde ook dat Finn gefocust bleef.

Kiri sprak in plaats van hem. ‘Ik zou het veel leuker vinden als ik hier niet vastzat en gedwongen werd om te spelen, maar ja, ik snap wel wat er leuk is aan de veranderingen.’

‘Ik zie ze liever op een computerscherm,’ gaf Hazel toe.

Finn schudde zijn hoofd. ‘Jullie zijn raar. *We zitten in een computerspel!* Dat is beter dan welk pretpark dan ook!’

Kiri schonk Finn een korte glimlach voordat ze zich tot Grey richtte. ‘Wat wil je oefenen?’

‘Editten,’ zei Grey. ‘We moeten er klaar voor zijn om vanavond met Lams squad te oefenen.’

Finn kreunde. ‘Editten is saai.’

‘Maar de muren van vijanden vervangen en weten hoe je die van jezelf moet editten kan het verschil maken,’ antwoordde Grey. ‘Heel Lams squad